

بررسی تطبیقی قوانین و مقررات ایران با مفاد موافقتنامهٔ تریپس در زمینهٔ حق نسخه‌برداری و حقوق مرتبط

وحید بزرگی^۱

چکیده

پس از پذیرش درخواست العاقِ ایران به سازمان جهانی تجارت در ۵ خرداد ۱۳۸۴، ایران عملاً وارد فرایند مذاکره العاقِ به این سازمان شد. در این فرایند یکی از کارهایی که باید انجام گیرد انطباق قوانین و مقررات کشور متضادی العاق با قواعد و مقررات سازمان جهانی تجارت از جمله در زمینه حقوق مالکیت فکری است. در این راستا، در مقاله حاضر قوانین و مقررات ایران با مفاد موافقتنامهٔ تریپس در زمینهٔ حق نسخه‌برداری و حقوق مرتبط مقایسه شده است. نتایج این بررسی مقایسه‌ای نشان می‌دهد که در نظام حقوق مالکیت فکری ایران در حوزهٔ مذکور، کمبودها و مغایرت‌های زیادی از جمله در مورد آثار مورد حمایت، مدت حمایت، حقوق مرتبط یا جانبی، حقوق اجاره‌ای، حق انتفاع پدیدآورنده‌گان از فروش مجلد، نحوهٔ شناسایی پدیدآورنده، محدودیت‌ها و استثناهای مجاز و شرایط حمایت وجود دارد که بهتر است قانون جلدی در این زمینه تدوین و تصویب شود.

واژه‌های کلیدی

موافقتنامهٔ تریپس، کنوانسیون برن، حق نسخه‌برداری، حقوق مرتبط یا جانبی، نظام حقوق مالکیت ادبی و هنری ایران

تاریخ دریافت: ۹۲/۰۹/۳۰

تاریخ پذیرش: ۹۲/۱۱/۲۳

vbozorgi@yahoo.com

۱. دانشیار روابط بین‌الملل مؤسسهٔ مطالعات و پژوهش‌های بازارگانی

مقدمه

پس از آنکه ایران در ۲۸ تیر ۱۳۷۵ (۱۹ ژوئیه ۱۹۹۶) درخواست الحق خود را به سازمان جهانی تجارت تسلیم کرد و سرانجام این درخواست در ۵ خرداد ۱۳۸۴ (۲۶ مه ۲۰۰۵) به اجماع^۱ اعضای سازمان مذکور رسید، ایران عملاً وارد فرایند مذکورة الحق به این سازمان شد که پیشبرد موققیت آمیز آن به تمهیدهای بسیاری احتیاج دارد. یکی از این تمهیدهای انتباط قوانین و مقررات کشور متقاضی الحق با قواعد و مقررات سازمان جهانی تجارت از جمله در زمینه حقوق مالکیت فکری و به عبارت دیگر رفع کمبودها و مغایرت‌های قانونی کشور متقاضی الحق است. قواعد و مقررات سازمان جهانی تجارت در زمینه حقوق مالکیت فکری در موافقت‌نامه جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری (تریپس)^۲ تبلور یافته است. موافقت‌نامه تریپس از سه بخش اصلی تشکیل می‌شود: ۱. مفاد عمومی یا کلی؛ ۲. مفاد حاوی ضوابط یا استانداردهای حمایت از حقوق مالکیت فکری و ۳. مفاد مربوط به اجرای حقوق مالکیت فکری. در مقاله حاضر، به دلیل محدودیت حجم مقاله، نمی‌توان به مفاد موافقت‌نامه تریپس پرداخت و به ناچار صرفاً به یافته‌های بررسی مقایسه‌ای مفاد خاص موافقت‌نامه در مورد حق نسخه‌برداری^۳ و حقوق مرتبط یا جانی^۴ و قوانین و مقررات مرتبط ایران پرداخته می‌شود. در اینجا، به طور خلاصه باید گفت که در مفاد عمومی یا کلی موافقت‌نامه به مسائلی مانند اهداف و اصول، اتباع، کنوانسیون‌ها یا موافقت‌نامه‌های بین‌المللی مرتبط و خاتمه یا استیفای حقوق^۵ اشاره شده است. در واقع، در این زمینه، در برخی از مواد موافقت‌نامه تریپس به اهداف و مسائل کلی اشاره شده است یا صرفاً حاوی مفادی اختیاری هستند و متن‌ضمن تعهدی الزام‌آور برای اعضاء نیستند. برخی از مواد موافقت‌نامه هم به مسائلی اشاره کرده‌اند

1. Consensus

2. Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPS)

3. Copyright

4. Related Rights

5. Exhaustion

برای توضیح مفصل‌تر مسئله استیفا یا خاتمه حقوق، ر. ک. به: بزرگی، ۱۳۸۵ و حبیبا و شاکری، ۱۳۸۹.

(مثل الزام رعایت برخی از مواد برخی از کنوانسیون‌های بین‌المللی) که در قسمت‌های بعدی به مفاد مرتبط آنها پرداخته می‌شود. در مورد مواد دیگر که حاوی تعهداتی الزام‌آورند (مثل تعهد رفتار ملی^۱ و تعهد رفتار دولت کامله‌الوداد^۲) باید اشاره کرد که در بسیاری از قوانین ایران بهویژه در زمینه حقوق مالکیت صنعتی، تبعیضی بین اتباع داخلی و خارجی وجود ندارد و اگر در برخی از قوانین ایران هم چنین تبعیضی وجود داشته باشد (مثل قوانین مربوط به حق نسخه‌برداری)، باز هیچ ماده‌ای در قوانین داخلی ایران در مورد اعطای و حمایت از حقوق مالکیت فکری وجود ندارد که اجرای قواعد رفتار ملی و رفتار دولت کامله‌الوداد را منع کند. عضویت ایران در کنوانسیون‌ها و موافقت‌نامه‌های متعدد بین‌المللی حاوی قواعد مذکور هم نشان می‌دهد که در ایران منع برای پذیرش و رعایت قواعد مذکور در صورت وجود رفتار و معاهده متقابل وجود ندارد. شایان ذکر است که طبق ماده ۹ قانون مدنی ایران، مقررات عهودی که بر طبق قانون اساسی بین دولت ایران و سایر دولتها منعقد شود، در حکم قانون و در نتیجه لازم‌الاجراست.

در مفاد موافقت‌نامه تریپس در مورد اجرای حقوق مالکیت فکری، به رویه‌ها و وسائل جبران خسارت حقوقی، اداری و کیفری، اقدام‌های موقتی (تأمینی) و مرزی پرداخته شده است که در این زمینه هم با توجه به مفاد قوانین و مقررات عام و خاص ایران به‌نظر می‌رسد این قوانین و مقررات، الزام‌های موافقت‌نامه تریپس را برآورده می‌سازند.^۳

با این توضیح، هدف مقاله حاضر، بررسی و مقایسه قوانین و مقررات ایران با مفاد خاص موافقت‌نامه تریپس در زمینه حق نسخه‌برداری و حقوق مرتبط یا جانبی به‌منظور استخراج کمبودها و مغایرت‌های قانونی ایران برای الحاق به سازمان جهانی تجارت در حوزه مذکور است. با توجه به هدف کاربردی مقاله حاضر و با توجه به الزام محلودیت

1. National Treatment

2. Most-favoured-nation Treatment

3. برای توضیح بیشتر درباره مسائل اجرایی از جمله اقدام‌های موقتی و مرزی، ر. ک. به: امیری، ۱۳۸۸؛ صادقی و شیخی، ۱۳۸۵ و ۱۳۸۶؛ حبیبا و شاکری، ۱۳۸۹ ب.

حجم مقاله، صرفاً به یافته‌های مقایسه‌ای اشاره شده است و خوانندگان عزیز برای توضیح

مفصل مفاد مذکور می‌توانند به منابع آموزشی موجود مراجعه کنند.^۱

در اینجا فهرست‌وار باید اشاره شود در انجام نوشتار حاضر، قوانین و مقررات زیر مورد مطالعه قرار گرفته‌اند که بعضی از آنها بیشتر به ضوابط و استانداردهای حمایت و باقی به مسائل اجرایی مربوط می‌شوند: قانون حمایت حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان (۱۳۴۸) و آیین‌نامه اجرایی آن (۱۳۵۰) همراه با اصلاحیه ۱۳۸۹ آن؛ قانون ترجمه و تکثیر کتب و نشریات و آثار صوتی (۱۳۵۲)؛ قانون حمایت از حقوق پدیدآورندگان نرم‌افزارهای رایانه‌ای (۱۳۷۹) و آیین‌نامه اجرایی آن (۱۳۸۳)؛ قانون تجارت الکترونیکی (۱۳۸۲)؛ قانون اساسی (۱۳۵۸)؛ قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی (۱۳۸۶)؛ قانون امور گمرکی (۱۳۹۰)؛ قانون مجازات اسلامی (تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده) (۱۳۷۵)؛ قانون مسئولیت مدنی (۱۳۳۹)؛ قانون مدنی (۱۳۰۷)؛ قانون آیین دادرسی مدنی دادگاه‌های عمومی و انقلاب (۱۳۷۹)؛ آیین‌نامه اصلاحی قانون تشکیل دادگاه‌های عمومی و انقلاب (۱۳۸۱) و آیین‌نامه اجرایی ماده ۳۳ قانون اصلاح پاره‌ای از قوانین دادگستری (۱۳۸۴).

بررسی تطبیقی قوانین و مقررات ایران با مفاد موافقتنامه تریپس

در بند ۱ ماده ۹ موافقتنامه آمده است که اعضا باید مواد ۱ تا ۲۱ کنوانسیون برن^۲ (۱۹۷۱) و پیوست آن را رعایت کنند ولی حقوق یا تعهد‌هایی در مورد حقوق اعطایی به موجب ماده ۶ دوم این کنوانسیون یا حقوق ناشی از آن ندارند.^۳ در واقع، در این ماده،

۱. برخی از منابع آموزشی سودمند در این زمینه عبارت‌اند از: آیتی، ۱۳۷۵؛ زرکلام ۱۲۸۸ و امامی ۱۳۸۶. همچنین، می‌توان به منابع انگلیسی WTO 2011; Taubman, Wager and Watal 2012; and WIPO 2008.

زیر مراجعه کرد:

2. Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works در نقل مفاد موافقتنامه تریپس، با قدری جرح و تعديل، از مبالغ زیر استفاده شده است: سازمان جهانی تجارت، ۱۳۸۵؛ WTO، 2002: 320-353 و ۴۸۶-۵۳۳. تفسیر مفاد موافقتنامه تریپس نیز عمدتاً از دو اثر معتبر زیر استفاده شده است: سازمان جهانی تجارت، ۱۳۸۵؛ WTO، 2012 and UNCTAD-ICTSD، 2005. برای مشاهده متن کنوانسیون‌های مربوط به حقوق مالکیت فکری، ر. ک. به پایگاه اینترنتی سازمان جهانی مالکیت فکری: <http://wipo.int/treaties/en> برای بررسی مقایسه‌ای موافقتنامه تریپس و کنوانسیون‌های تحت نظر اتحادیه سازمان جهانی مالکیت فکری هم ر. ک. به: سازمان جهانی مالکیت فکری، ۱۳۸۴ و منبع انگلیسی زیر: WIPO, 1997.

به جای تکرار مفاد ماهوی کنوانسیون برن، با ارجاع به آنها رعایت آنها را برای اعضا الزامی ساخته است. این ماده اعضای سازمان جهانی تجارت را ملزم به پیوستن به کنوانسیون برن نمی‌کند و فقط آنها را ملزم به رعایت مفاد مذکور از کنوانسیون می‌سازد. در سطور بعد به این مفاد کنوانسیون پرداخته می‌شود. ولی در اینجا باید اشاره کنیم که طبق بند ۱ ماده ۹ موافقت‌نامه تریپس، اعضا از رعایت ماده ۶ دوم کنوانسیون معاف شده‌اند. ماده مذکور به حقوق معنوی یا اخلاقی^۱ پدیدآورندگان مربوط می‌شود که طبق ماده ۹ موافقت‌نامه تریپس در چارچوب سازمان جهانی تجارت قابل طرح نیست.^۲ با حذف تعهد به حقوق اخلاقی در موافقت‌نامه تریپس، مقررات دیگری هم که به‌نحوی متضمن حمایت از حقوق اخلاقی می‌باشند از موافقت‌نامه مستثنی می‌شوند، مقرراتی مانند بند ۳ ماده ۱۰ (در مورد ذکر نام پدیدآورنده یا مؤلف در زمانی که قسمتی از اثر او نقل می‌شود)، بند ۲ ماده ۱۱ مکرر (در مورد حقوق اخلاقی مؤلف نسبت به پخش رادیوتلویزیونی یا عرضه عمومی اثر) و بند ۳ ماده ۴ پیوست کنوانسیون (در مورد ذکر نام مؤلف در آثاری که طبق مجوز اجباری^۳ مورد ترجمه و تکثیر قرار می‌گیرند).

الف. آثار مورد حمایت

با مقایسه قوانین و مقررات ایران با مفاد موافقت‌نامه تریپس می‌توان به کمبودها و مغایرت‌های زیر در نظام حقوقی ایران اشاره کرد:

در بند ۲ ماده ۹ موافقت‌نامه تریپس آمده است که حمایت از حق نسخه‌برداری شامل نمودهای عینی می‌شود و نه چیزهایی مانند ایده‌ها، رویه‌ها، روش‌های اجرایی یا مفاهیم ریاضی. قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان در مورد وضعیت

1. Moral Rights

۲. برای توضیح مفصل حقوق معنوی یا اخلاقی، از جمله، ر. ک. به: زرکلام، ۱۳۸۸: ۱۰۶-۱۴۸؛ امامی، ۱۳۸۶: ۲۲۷-۲۴۷ و آیینی، ۱۳۷۵: ۱۴۲-۱۳۳. همچنین، می‌توان به منبع انگلیسی زیر مراجعه کرد: WIPO, 2002: 75-84.

3. Compulsory Licence

حقوقی ایده‌ها ساكت است و به طور صريح به حمایت نکردن از ایده‌ها اشاره نشده است، ولی طبق نظر برخی نویسندها، از نحوه نگارش ماده ۲ قانون مذکور می‌توان استنباط کرد که «پیدایش»، «بیان»، «ظهور» و «ایجاد»، شرط حمایت از اثر است و چنانچه چیزی در حد ایده باقی بماند و نمود خارجی نیابد، قابل حمایت نیست (ر. ک. به: زرکلام، ۱۳۸۸: ۳۱ - ۳۲). در زمینه آثار مورد حمایت، با مطالعه قوانین داخلی ایران می‌توان استنباط کرد که صرفنظر از برخی تفاوت‌های لفظی بین مفاد قوانین ایران (ماده ۲ قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفات و هنرمندان و ماده ۱ قانون حمایت از حقوق پدیدآورندگان نرم‌افزارهای رایانه‌ای) و مفاد موافقت‌نامهٔ تریپس و کنوانسیون برن (ماده ۲ و ماده ۲ دوم کنوانسیون و ماده ۱۰ موافقت‌نامه)، در قوانین داخلی ایران، بر خلاف کنوانسیون برن، به موارد زیر در حوزه آثار مورد حمایت اشاره نشده است:

۱. آثار شفاهی مانند سخنرانی‌ها، خطابه‌ها، موعظه‌ها و سایر آثار دارای ماهیت مشابه. البته در عین حال که ماده ۲ کنوانسیون، حمایت از موارد مذکور را الزامی ساخته است، در همین ماده، حمایت از «سخنرانی‌های سیاسی و سخنرانی‌های ایرادشده در جریان رسیدگی‌های قضایی» و همچنین شرایط استفاده از سخنرانی‌ها، خطابه‌ها و سایر آثار دارای ماهیت مشابه برای مقاصد اطلاع‌رسانی، به اختیار اعضا واگذار شده است، گو اینکه در ماده مذکور آمده است پدیدآورندگان آثار مذکور، از حق انحصاری تدوین آثار خود در یک مجموعه برخوردارند که طبق قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفات و هنرمندان هم اگر سخنرانی‌ها و خطابه‌ها در شکل مادی ارائه شوند می‌توانند به عنوان آثار مكتوب یا آثار سمعی و بصری مورد حمایت قرار گيرند؛
۲. متون رسمی قانونی، اداری و قضایی. در ماده ۲ کنوانسیون برن، حمایت از این متون و ترجمة آنها به اختیار اعضا واگذار شده، ولی قانون داخلی در این زمینه ساكت است؛
۳. اخبار روزانه یا مطالب متفرقه دارای ماهیت صرفاً مطبوعاتی. در ماده ۲

کنوانسیون برن، موارد مذکور، از حمایت کنوانسیون مستثنی شده‌اند، ولی قانون داخلی در این زمینه سکوت کرده است.^۱

ب. حقوق اعطایی

با مقایسه قوانین و مقررات ایران با مفاد موافقت‌نامه تریپس در مورد حقوق پدیدآورندگان، به نظر می‌رسد حقوقی که در قوانین ایران از جمله در مواد ۳ و ۴ قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان بر شمرده شده است عمدتاً حقوق پیش‌بینی شده در موافقت‌نامه تریپس و کنوانسیون برن را برآورده می‌سازد، ولی طبعاً از نظر نگارشی با آنها تفاوت دارد و در صورت اصلاح قوانین داخلی برای الحاق به نهادها و اسناد بین‌المللی بهتر است از زیان آن اسناد استفاده شود تا زمینه بروز ابهام و اختلاف، محدود‌تر شود. با این حال، باید اضافه کرد در مورد حقوق اجاره‌ای که از جمله در ماده ۱۱ موافقت‌نامه تریپس به آن پرداخته شده است، در قوانین ایران اشاره صريح و روشنی دیده نمی‌شود و فقط به امکان انتقال حقوق مادی پدیدآورندگان به دیگران اشاره شده است که در این زمینه قوانین داخلی نیاز به اصلاح دارند. قوانین داخلی ایران در زمینه حق انتفاع پدیدآورندگان از فروش مجدد آثار هنری اصیل و نسخه‌های خطی اصیل خود پس از نخستین واگذاری هم ساكت است، گو اینکه ماده ۱۴ سوم کنوانسیون برن در این زمینه برای کشورها اختیاری است. اصولاً قوانین داخلی ایران در مورد مسئله استیفا یا خاتمه حقوق که در ماده ۶ موافقت‌نامه تریپس به آن اشاره شده، ساكت است. در مورد نحوه شناسایی پدیدآورنده هم که در ماده ۱۵ کنوانسیون برن به آن اشاره شده، در قوانین داخلی ایران به‌طور روشن و صريح به این موضوع اشاره نشده است.^۲

۱. برای مشاهده نظری در این زمینه که قدری متفاوت است، ر. ک. به: میرحسینی، ۱۳۸۵: ۲۳۵.

۲. در مورد شناسایی پدیدآورنده در حقوق ایران، از جمله، ر. ک. به: آینه، ۱۳۷۵: ۱۰۹-۱۰۷؛ امامی، ۱۳۸۶: ۱۲۵-۱۴۰؛ او زرگلام، ۱۳۸۸: ۹۰-۸۴.

ج. حقوق جانبی

در قوانین ایران به حقوق جانبی یا حقوق مستقل اجراکنندگان، تولیدکنندگان آثار صوتی و سازمان‌های پخش رادیوتلویزیونی اشاره نشده است و به همین دلیل در قوانین ایران باید مفادی درباره حقوق جانبی اضافه شود.

د. مدت حمایت

در زمینه مدت حمایت می‌توان به مقایص زیر در قوانین داخلی ایران در مقایسه با مفاد موافقت‌نامه تریپس و کنوانسیون برن اشاره کرد:

۱. در قانون حمایت از حقوق پدیدآورندگان نرم‌افزارهای رایانه‌ای، مدت حمایت از نرم‌افزارهای رایانه‌ای و مجموعه‌های داده‌ها، ۳۰ سال از تاریخ پدید آمدن ذکر شده است که مطابق با ماده ۱۰ موافقت‌نامه تریپس باید به ۵۰ سال پس از مرگ پدیدآورندۀ تغییر یابد (اگر در قالب حق نسخه‌برداری، مورد حمایت قرار گیرند)؛
۲. در قوانین ایران به حقوق جانبی به عنوان حقوقی مستقل و به همین دلیل به مدت حمایت از این حقوق نیز اشاره نشده است و فقط در ماده ۵ قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان، ذیل حقوق مادی پدیدآورندۀ به مواردی مانند حق واگذاری حقوق مربوط به تهیه فیلم‌های سینمایی و تلویزیونی و مانند آن، نمایش صحنه‌ای، ضبط تصویری یا صوتی اثر یا پخش از رادیو و تلویزیون و وسائل دیگر اشاره شده است. بر این اساس، در قوانین ایران باید مفادی درباره حقوق جانبی و مدت حمایت از آنها اضافه شود؛
۳. در ماده ۱۶ قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان، مدت حمایت از آثار سینمایی، ۳۰ سال از تاریخ عرضه ذکر شده است که طبق بند ۲ ماده ۷ کنوانسیون برن باید به ۵۰ سال پس از عرضه عمومی اثر با رضایت صاحب یا در صورت عدم عرضه عمومی اثر تا ۵۰ سال پس از ساخت اثر، تا ۵۰ سال پس از ساخت اثر تغییر یابد؛
۴. قوانین داخلی ایران در مورد آثار دارای پدیدآورندۀ گمنام یا با نام مستعار ساخت است؛

۵. در ماده ۱۶ قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان، مدت حمایت از آثار متعلق به اشخاص حقوقی، ۳۰ سال از تاریخ نشر یا عرضه ذکر شده است که طبق ماده ۱۲ موافقت نامه تریپس، مدت حمایت از این گونه آثار، غیر از اثر عکاسی یا اثری از هنر کاربردی، باید حداقل ۵۰ سال پس از پایان سال انتشار مجاز اثر یا در صورت عدم چنین انتشار مجازی ظرف ۵۰ سال پس از خلق اثر، ۵۰ سال پس از پایان سال خلق آن باشد.

ه) محدودیت‌ها و استثناهای

محدودیت‌ها و استثناهای مذکور در قوانین و مقررات ایران چندان با مفاد مرتبط موافقت نامه تریپس و کنوانسیون برن تعارض ندارد و فقط به نظر می‌رسد مفاد تبصره ماده ۷ «قانون حمایت از حقوق مؤلفان و...» مبنی بر الزامی نبودن ذکر مأخذ در جزووهای آموزشی با مفاد بند ۳ ماده ۱۰ کنوانسیون برن سازگار نیست.

در پایان این بررسی تطبیقی باید اشاره کرد که برخی از مسائل مطرح شده در کنوانسیون برن عمدتاً در صورت الحق به موافقت نامه‌های بین‌المللی موضوعیت می‌یابند و لزومی ندارد در قوانین داخلی کشورها چندان به آنها اشاره شود، مانند مسائلی که در ماده ۳ درباره اشخاص مورد حمایت، ماده ۵ درباره اصول اساسی کنوانسیون و تعریف کشور مبدأ، ماده ۱۸ درباره عطف به مسابق نشدن یا پیوست کنوانسیون درباره مجوزهای اجباری مطرح شده است. در این زمینه شاید کافی باشد که با اضافه کردن مقررهای در قوانین داخلی در مورد معاهده‌های بین‌المللی، الحق به نهادها و استناد بین‌المللی پیش‌بینی شود. با این حال، در صورتی که قرار باشد قوانین داخلی اصلاح شوند، افزودن موادی برای استفاده از انعطاف‌های پیش‌بینی شده در موافقت نامه تریپس و کنوانسیون برن از جمله موضوع مجوزهای اجباری سودمند است.

نتیجه‌گیری

همان‌طور که دیدیم، مقایسه قوانین و مقررات ایران با مفاد موافقت‌نامه تریپس نشان می‌دهد در نظام حقوق مالکیت فکری ایران در مورد حق نسخه‌برداری و حقوق جانبی، کمبودها و مغایرت‌های زیادی وجود دارد که بهتر است قانون جدیدی در این زمینه تدوین و تصویب شود. برای پرهیز از تکرار مطالب، فقط اشاره می‌شود که کمبودها و مغایرت‌های موجود در این زمینه به مسائلی مانند آثار مورد حمایت، مدت حمایت، حقوق مرتبط یا جانبی، حقوق اجاره‌ای، حق انتفاع پدیدآورندگان از فروش مجدد، نحوه شناسایی پدیدآورنده، محدودیت‌ها و استثناهای مجاز و شرایط حمایت مربوط است.

البته در اینجا باید اضافه کرد که تجربه فرایند مذاکره‌ها و پرسش و پاسخ حین آن نشان داده است که اعضای سازمان جهانی تجارت از صرف انطباق قوانین و مقررات کشور متقارضی الحق با قواعد و مقررات سازمان جهانی تجارت فراتر رفته و در پی حصول اطمینان از اجرای مؤثر حقوق مالکیت فکری از جمله جلوگیری مؤثر از نقض حقوق مالکیت فکری برآمده‌اند. برای مثال، اعضای گروه کاری الحق کشورها، در مورد مسائلی مانند آمار درخواست و ثبت مصاديق مالکیت فکری و مدت زمان ثبت آنها و تعداد کارکنان مربوط، آمار جرائم کشفشده و رسیدگی‌های قضایی، آمار شکایتها یا درخواست‌های تجدیدنظر و مدت زمان رسیدگی به آنها و برنامه‌های آموزش عمومی و آموزش مقامات دستگاه‌های مرتبط نیز از کشورهای متقارضی الحق سؤال کرده‌اند^۱. بر این اساس، ایران مثل سایر کشورهای متقارضی الحق، علاوه بر انطباق قوانین و مقررات خود با قواعد و مقررات سازمان جهانی تجارت باید برای توسعه بسترها اجرای مؤثر حقوق مالکیت فکری از طریق اقدام‌هایی نظیر تسهیل رویه‌های فرایندهای مختلف نظام حمایت از حقوق مالکیت فکری، ایجاد پایگاه‌های

۱. برای آشنایی مفصل‌تر با پرسش‌های اعضای گروه کاری الحق کشورها، از جمله، ر. ک. به فتحی‌زاده و بزرگی، ۱۳۸۳، نصل یازدهم.

اطلاعاتی در دستگاه‌های مرتبط، تربیت و استخدام کارشناسان کافی در بخش‌های مختلف، توسعه دادگاه‌های تخصصی و تربیت قضات متخصص حوزه‌های مختلف حقوق مالکیت فکری و فعال‌تر کردن گمرک تلاش کند. در همین راستا باید به طور جداگانه تأکید شود که در ماده ۶۹ موافقتنامه تریپس از اعضا خواسته شده است که نقاط تماسی برای تسهیل همکاری اعضا در مقابله با تجارت بین‌المللی کالاهای غیرمجاز ایجاد کرده و بهویژه همکاری و مبادله اطلاعات میان مقامات گمرکی را ارتقا بخشنده. بر این اساس، ایران هم باید برای ایجاد و تقویت پایگاه‌های اطلاعاتی در دستگاه‌های مسئول حقوق مالکیت فکری از جمله گمرک اقدام کند.

منابع و مأخذ

- الف. منابع فارسی
- اسلامی، شیرزاد، (۱۳۸۸). *مجموعه قوانین مالکیت‌های فکری*. تهران: مجد.
- امامی، اسدالله، (۱۳۸۶). *حقوق مالکیت معنوی*. جلد اول: *حقوق مالکیت ادبی، هنری و فنی*. تهران: میزان.
- امانی، تقی، (۱۳۸۳). *قوانین و مقررات حقوق مالکیت فکری (ملکی و بین‌المللی)*. تهران: بهنامی.
- امیری، حسین‌علی، (۱۳۸۸). *اجرای حقوق مالکیت صنعتی در مقررات سازمان جهانی تجارت و حقوق ایران*. تهران: میزان.
- ایمانی، عباس، (۱۳۸۲). «استثنای مهم حق مؤلف: «استفاده منصفانه» از اثر دیگری». *مجله پژوهش‌های حقوقی*، سال دوم، شماره ۳، بهار و تابستان: ۲۱۲-۱۹۳.
- آیتی، حمید، (۱۳۷۵). *حقوق آفرینش‌های فکری: با تأکید بر حقوق آفرینش‌های ادبی و هنری*. تهران: حقوق‌دان.
- بزرگی، وحید، (۱۳۸۵). *نقش حقوق مالکیت فکری در انتقال تکنولوژی: با اشاراتی به موافقت‌نامه تریپس*.
- فصلنامه پژوهش‌های تجارت جهانی، سال اول، شماره ۲ و ۳: ۱۶۶-۱۳۹.
- حبيبا، سعيد و زهرا شاکري، (1389). «تدابير مرزي در حمایت از حقوق مالکیت فکري». فصلنامه پژوهشنامه بازرگانی، شماره ۵۷، زمستان: ۱۱۳-۸۷.
- حبيبا، سعيد و زهرا شاکري، (1389). *دكتريين استيفائي حق در حقوق مالکیت فکري*. تهران: سمت.
- حجتی اشرفی، غلامرضا (تدوين کننده)، (1369). *مجموعه قوانین اساسی - مدنی*. تهران: گنج دانش.
- رحماني، محمدصاديق، (1389). *حقوق مالکیت فکری سازمان‌های پخش صدا و تصوير*. تهران: مجد.
- زرکلام، ستار، (1388). *حقوق مالکیت ادبی و هنری*. تهران: سمت.
- سازمان جهانی تجارت، (1385). *استناد حقوقی سازمان جهانی تجارت: نتایج مذاکرات تجاری چندجانبه دور اروگونه*. گروه مترجمان. تهران: مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی.
- سازمان جهانی مالکیت فکری، (1384). *بررسی مقایسه‌ای حقوق مالکیت فکری در سازمان جهانی تجارت و سازمان جهانی مالکیت فکری*. مترجم وحید بزرگی. تهران: شركت چاپ و نشر بازرگانی.
- شينخي، مريم، (1385). «ضمانات اجراء‌اي گمرکي نقض حقوق مالکیت صنعتی: مطالعه تطبیقی». *پژوهشنامه بازرگانی*، شماره ۴۱، زمستان: ۱۲۴-۹۱.

صادقی، محسن، (۱۳۸۴). «حمایت از حقوق پدیدآورندگان نرم‌افزارهای رایانه‌ای در موافقت‌نامه تریپس و حقوق انسان». *نامه حقوق*، جلد ۱، شماره ۱: ۸۵-۹۴.

صادقی، محمود و مریم شیخی، (۱۳۸۸). «اقدامات تأمینی و ضمانت اجرای مدنی حقوق مالکیت صنعتی: مطالعه تطبیقی». *فصلنامه حقوقی*، مجله دانشکده حقوق و علوم سیاسی، ۳۹، شماره ۲، ۱۵۰-۱۳۹، پاییز ۱۴۰۷.

صادقی یارندی، سیف‌الله، (۱۳۷۵). «سیستم مالکیت معنوی در جمهوری اسلامی ایران از دیدگاه موافقت‌نامه جنبه‌های مرتبط با تجارت حقوق مالکیت معنوی (تریپس)». سخنرانی ارائه شده در همایش ملی بررسی حقوق مالکیت صنعتی در جمهوری اسلامی ایران و جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت معنوی در تجارت بین‌الملل، تهران، ۲۶-۲۷

آذر: ۷۸-۵۹

طارم سری، مسعود (مجری)، (۱۳۸۶). «بررسی لایحه قانون امور گمرکی از دیدگاه مقررات سازمان جهانی تجارت (مطالعه تطبیقی)». پژوهش انجام شده به سفارش انجمن علمی پاکستانی ایران.

طارم سری، مسعود، (۱۳۷۵). «الزمات موافقت نامه راجع به جنبه های مرتبط با تجارت حقوق مالکیت معنوی و مقررات مربوط به اجرای حقوق مالکیت معنوی در ایران». سخنرانی ارائه شده در همایش ملی بررسی حقوق مالکیت صنعتی در جمهوری اسلامی ایران و جنبه های تجاری حقوق مالکیت معنوی در تجارت بین الملل، تهران، ۲۶-۲۷ آذر: ۱۴۸-۱۲۷.

٢٧-٢٦: آذر ۱۴۸-۱۲۷.

مالکیت فکری، تهران: شرکت چاپ و نشر بازارگانی.
فتتحی زاده، امیر هوشیگ و وحید بزرگی، (۱۳۸۳). **بایسته‌های الحقائق به سازمان جهانی تجارت در زمینه حقوق**

معاونت حقوقی، امور مجلس و استان‌های وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (تهیه و تدوین)، (۱۳۸۹). مجموعه قوانین و مقررات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سازمان‌های وابسته. تهران: خانه کتاب.

مهدیزاده، حسین، (۱۳۸۹). ثبت آثار ادبی و هنری و حمایت‌های قانونی. تهران: مجد.

میرحسینی، حسن، (۱۳۸۵). مقدمه‌ای بر حقوق مالکیت معنوی. تهران: میزان.

قوانين و مقررات

آیین نامه اجرایی قانون حمایت از پدیدآورندگان نرم افزارهای رایانه‌ای، (مصوب ۱۳۸۳).

آیین نامه اجرایی قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان، (مصوب ۱۳۵۰)

آیین نامه اجرایی ماده ۳۳ قانون اصلاح پاره‌ای از قوانین دادگستری، (۱۳۸۴).

^{۱۳} آیین نامه اصلاحی قانون تشکیل دادگاه های عمومی و انقلاب، (۱۳۸۱).

قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی، (۱۳۸۶).

قانون اساسی، (۱۳۵۸).

قانون امور گمرکی، (۱۳۹۰).

قانون آیین دادرسی مدنی دادگاههای عمومی و انقلاب، (۱۳۷۹).

قانون تجارت الکترونیکی، (۱۳۸۲).

قانون ترجمه و تکثیر کتب و نشریات و آثار صوتی، (تصویب ۱۳۵۲).

قانون حمایت از حقوق پدیدآورندگان نرمافزارهای رایانه‌ای، (تصویب ۱۳۷۹).

قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان، (تصویب ۱۳۴۸) و اصلاحیه آن.

قانون مجازات اسلامی (تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده)، (۱۳۷۵).

قانون مدنی، (۱۳۰۷).

قانون مسئولیت مدنی، (۱۳۳۹).

ب منابع انگلیسی

- Matthews, Duncan, (2002). *Globalising Intellectual Property Rights: The TRIPS Agreement*. London and New York: Routledge.
- Taubman, Antony, Hannu Wager and Jayashree Watal, eds, (2012). *A Handbook on the WTO TRIPS Agreement*. Cambridge: Cambridge University Press.
- UNCTAD-ICTSD, (2005). *Resource Book on TRIPS and Development*. Cambridge: Cambridge University Press.
- WIPO, (1997). *Implications of the TRIPS Agreement on Treaties Administered by WIPO*. Geneva: WIPO Publications.
- WIPO, (2002). *Principles of Copyright: Cases and Materials*. Geneva: WIPO Publications.
- WIPO, (2008). *WIPO Intellectual Property Handbook*. Geneva: WIPO Publications.
- WTO, (2002). *The Legal Texts: The Results of the Uruguay Round of Multilateral Trade Negotiations*. Geneva: WTO Publications.
- WTO, (2011). "Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights. WTO E-Learning Course". Available at <http://etraining.wto.org/admin/files/Course_346/CourseContents/TRIPS-R4-E-Print.pdf>.
- WTO, (2012). "WTO Analytical Index: Guide to WTO Law and Practice". Geneva: WTO Publications. Available at <<http://www.wto.org/english/res-e/booksp-e/analytic-index-e/trips-e.htm>>.